

EELK KADRINA KATARIINA KOGUDUSE HÄÄLEKANDJA

ELULÄTE

detsember 2025 nr 122

SÕNA

Vaata, ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis saab osaks kogu rahvale!

MÕTE

Nii kuulutas ingel karjastele, kes esimesel jõuluööl väljal oma karja hoidsid. Ingel kuulutas alustuseks, et Äge kartke! Äge kartke mind ega üldse mitte kedagi, sest Kristus on sündinud maailma päästjaks! Hirmude ja ebakindluse ajad on möödas. See ongi imeline, et kuigi maailm näib olevat sama hirmutav ja ebakindel nagu ikka, võib olla ka julge ja täis kindlust, sest Jumala Poeg on tulnud meie sekka!

PALVE

Hea taevane Isa! Sa oled seda maailma nõnda armastanud, et oled saatnud oma Poja, et ükski, kes Temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu. Aamen

ÕNNISTATUD JÕULUPÜHI!

Jumalateenistused toimuvad kirikus iga kuu 2. ja 4. pühapäeval algusega kl 11. Tere tulemast!

Skänni QR
ja toeta oma
kodukogudust
AITÄH!

KARIN-KRISTEL HANSSON. VASTASMÕJUD

X peatükk

Noored silmitsesid teineteist mõnda aega.

“Diina?”

“Lauri, mida sina siin teed?”

“Plaanisin õpetaja Ploompuuga rääkima minna. Aga, sina?”

“Tulin homse venna matuste pärast, loomulikult. Tead, tädi Margaret võib oma kainetel päevadel mõnikord üsna tüütu olla, aga mis teha. See on ju tema haigus.”

“Minu kasupapsiga on niisamuti. Läheks jalutaks siit veidi eemal. Mida arvad?”

“Võib ju kah. Kas Herbert kah homme ärasaاتمىm

“Ei. Talle ei meeldi sellised üritused.”

“No jah. Ma siin veel mõtlesin, et peelaud on “Suure Tõllas.” Et kas kõik ikka mahuvad ära?”

Poiss ja tüdruk jalutasid varakevadiste puude alla. Siis hakkas Diina rääkima:

“Siin Nögesnõmmel juhtub alati midagi, Lauri. Mõtled küll, et rahulik kõrvaline kant, aga näed nüüd, kuidas elu oma samme seab. Mul ei ole enam venda ja sul vanaema Lisot. Kummaline tunne, kas pole?”

“Diina, ma isegi ei kujuta ette, mida sa praegu tunda võid.”

“Ei midagi. Tuim olen. Täiesti tuim. Äkki pole see mulle veel lihtsalt korralikult kohale jõudnud. Võimalik, et see juhtub homme, ärasaاتمىm

“Jah, ja mis on sellest kasu? Näed nüüd isegi, läksin nii Herberti kui Holgeriga tülli. Kohe üldse ei tea, mida teha või kuidas olla. Mõtlesin veel, ma ei teagi, mida ma mõtlesin,” naeratas Lauri nukralt.

“Ah, tülid, need on alati ajutised. Leppidagi tuleb osata. Kas mõistad Lauri, võibolla see ongi see oskus, mida sina ja mina õppima peame. Toivo oli alati selline seikleja hing. Tead, Lauri, ta vist ei püsinud pudelis ka paigal. Nii vist öeldakse. Ükskord olime mõlemad Tartus, tädi Margareti juures ja ta tahtis Tammelinna poistega jalkat taguma minna. Poistega, kellega oli alles eelmisel päeval tuttavaks saanud! Ta ütles alati, et lahe on olla pop ja äge. Ta ei tahtnud kunagi olla kellegi moodi. Tegutses alati omapead nagu kass.”

Lauri vaatas jälle tüdrukule otsa:

“Ma ei tundnud teda, Diina, nii hästi. Aga mõnikord ta mulle isegi meeldis. Temaga oli huvitav ja mis peamine, temaga ei olnud kunagi igav.”

“Aga vanale härra Tunglele ta üldse vist ei meeldinud. Too vana füüsikaõpetaja püüdis teda ju pidevalt ümber kasvatada ning ega see mu vennale vist väga ei istunud. Inimesed on lihtsalt nii erinevad.”

“Ja erinevus, teadagi - rikastab.”

Poisil oli korraga tunne nagu oleks mingi raske koorem ta õlgadelt ära võetud. Ta mõistis nüüd vanaema Liso sõnu palju sügavamalt. Justkui keegi oleks talle siin ja nüüdsama öelnud, et rahu, ainult rahu, kõik võib veel hästi minna. Lauri mõtiskles nii Holgeri kui Herberti sõnadele ja pidi tunnistama, et jah, inimesed ongi erinevad. Seda enam nägi ta selgelt enda puudusi, nimelt liiga sissepoole elamist. Raske oli ütelda, kas see oli tingitud ema Klaarikast või hoopis memmest, aga Lauri mõistis, et mitte ainumaski asi siin maailmas ei pane teda avaldama oma saladust. Tõsiselt vaatas ta tüdrlapsele otsa ja ohkas. Siis ta jätkas:

“Diina, tead, sinuga on äge rääkida olnud. Ei saa öelda, et meie mõlema elu oleks praegu kerge, aga ma saan nüüd nii mõndagi aru. Su vend Toits ei tahtnud ju muud, kui jääda iseendaks. Kas pole see siis ometi inimese eesõigus?”

“Päris kindlasti on, Lauri. Ja homme, kui see kõik läbi on, läheb elu ju edasi. On alati läinud.”

Aeg oli kiiresti möödunud ja nad pidid puude vahelt Nögesnõmme aleviku poole tagasi pöörduma. Diina, et minna kohvikusse tädi Margaretiga, kes teda seal juba ammu ootas ja Lauri kirikuõpetaja Ploompuu jutule. Küllap ta nüüd juba teab, mida vaimulikule öelda.

Noored jätsid jumalaga. Lauri Linnar kiirustas sinnapoole, kus teadis elavat kirikuõpetaja. Iga tema samm oli täis täit enesekindlust. Ta oli ühest romaanist lugenud, et “elutormid” on ületamiseks. Et neist ei tohi ega saagi mööda vaadata! Ta jõudis munakividest teele, mis viis Vanavabriku tänavale. Ja kohe meenus talle ka vana füüsikaõpetaja Tungal. Miks ometi? Kas seesugused mõtteviisid ei teinud poissi pigem rohkem ettevaatlikuks, sest vana Tungal ei meeldinud ka temale eriti. Selle vana füüsikaõpetaja kohta käisid alevikus igasugused jutud. Herberti oli neist mõnikord nagu muuseas juttu teinud. Ütles, et Tungal on veidrik ja sellepärast ta kellegagi ei suhtlegi. Hoidvat omaette. Aga ometi ütles miski poisil südames, et õpetajaid tuleb austada, olgu nad siis head või halvad. Täis täit otsustavust avas Lauri õpetaja Ploompuu aiavärava ja ehmus. Palju ei puudunud, et ta oleks õpetajahärrale sülle jooksnud. Lauri kohmetus, sest tema suur julgus oli teda korraga maha jätnud. Järgneb...

MÕTELUS

KRISTUSLAPS: Kellele ja milleks?

Hea lugeja,

Apostel Matteuse evangeeliumist Jeesuse sünnilugu uurides, on selge, et puusepp Joosep oli teada saades Maarja lapseootusest pandud inimlikult võttes väga keerulisse olukorda. Ta oli Maarjaga kihlatud ja pidi ta koju viima ja siis ootamatult - laps. Laps, kes ei ole isegi tema oma ja lisaks kõigele veel eostatud Püha Vaimu poolt! Pühakiri aga selgitab, et Joosep oli õiglane ja aus. Kui ta siis olukorra üle oli järele mõelnud, mõtles ta Maarjast salaja lahutada. Tolle aja kontekstis tähendas see lahutuskirja vormistamist ja selle viimist linnavanematele. Kui Joosep selliseid mõtteid mõlgutas, ilmus talle unes Issanda ingel , kes ütles: “Joosep, Taaveti poeg, ära karda Maarjat, oma kihlatut, enese juurde võtta, sest see, mis temas on sündinud, on Pühast Vaimust. Maarja sünnitab poja ja sa pead talle panema nimeks Jeesus.” Joosep ärkas, täis kindlat usku Jumalasse. Ta mõistis, et nad Maarjaga olid väljavalitud millegi väga erilise jaoks. Jumala plaani jaoks, mis on kõrgem, kui kõik inimlikud mõtted.

Hea lugeja, “Elulätte” toimetis soovib Sulle sel kaunil ajal rahulikku jõuluaega ja sügavaid vaimulike hetki koos oma Loojaga! Olgu need hetked uueks stardipakuks Sinu teekonnal ja õpetagu need Sind pidama aega kalliks. Kristuslaps on sündinud ka Sinule. Ta tahab elada Su südames. Nüüd ja alati.

Aegamööda muutun oma eluga sarnasemaks.

Indrek Hirv